

Az édesanya.

Két anyajuh összeperelt azon, hogy melyikük gyermeke az a kis fehér Bárány, aki legszebb volt az egész nyájban. Bíró elé került a dolog. A Tigris volt a bíró. A Tigris előtt se akart egyik sem engedni a másiknak.

— Szakítsátok kétfelé a bárányt! — mondta a Tigris, — és így osztozzatok meg rajta!

A salamoni ítéletről a csaló anyajuh is hallott már valamit, így hát a Tigris nagy csodálkozására, mind a két vitázó azt mondta: legyen inkább a másiké a bárány! Mikor a Tigris látta, hogy így nem tud igazságot tenni, odaszólt az ajtónállókhöz:

— Vigyétek a kis bárányt palotámnak abba a szobájába, ahol enni szoktam.

Az ajtónállók a parancsolat szerint elvitték a fehér bárányt a szétfreccsent vértől piros szobába. Aztán a Tigris is bement oda...

Egy kis idő múlva kiállt a Tigris a szétfreccsent vértől piros szobájának az ajtajába, megcsattogtatta a fogait, azután így szólt:

— Most már jöjjön be a bárány után az, aki kész utána halni!

Az egyik anyajuh — a csaló — halálra ijedten elszaladt, a másik meg bement a Tigris véres szobájába.

— Imhol a te kis bárányod — szólt a Tigris a belépő anyához, — nem bántottam én egy újjal sem a szegénykét, de így megbizonyosodtam arról, hogy kettőtök közül: melyik az édesanya!

(Bartóky József.)

Aldó könnyek.

Lassan érzéssel.

EHRlich ANTAL

